

Bankharmoniseringsdirektivet pålægger i art. 3, stk. 1, medlemsstaterne at drage omsorg for, at banker og sparekasser er i besiddelse af en tilladelse, før de påbegynder deres virksomhed. Omvendt må virksomheden ophøre, hvis tilladelsen inddrages. For at beskytte indskyderne i en situation, hvor banken eller sparekassen ikke længere har tilladelsen til at drive bank- og sparekassevirksomhed, foreslås i stk. 1, 2. pkt., at anden virksomhed ikke må påbegyndes, før afviklingen af bank- og sparekassevirksomheden er afsluttet, d.v.s. at alle indskydere er fyldstgjort.

Dette indebærer bl. a., at pengeinstituttets ledelse ikke kan ændre vedtægternes formålsbestemmelse f. eks. for at videreføre instituttet som et finansieringsforetagende af en anden karakter.

Afviklingen af en bank eller sparekasse, der har mistet tilladelsen til at drive bank- og sparekassevirksomhed, kan efter *stk. 2* ske på flere måder:

- 1) ved fusion med et andet pengeinstitut, hvortil industriministeren skal give tilladelse, jfr. § 48,
- 2) ved likvidation efter reglerne herom i aktieselskabslovens kap. 14, hvis der er tale om en solvent bank eller sparekasse, jfr. forslaget §§ 47a og 47b,
- 3) ved konkursbehandling, hvis der foreligger insolvens, jfr. forslaget § 47d, eller
- 4) ved en af tilsynet med banker og sparekasser særlig godkendt afviklingsmåde.

Ved nr. 4 sikres det, at indskydernes interesser varetages mest muligt, hvis man skulle beslutte en anden afviklingsmåde end nr. 1-3.

Til § 47a.

Bestemmelsen fastsætter, at likvidation er den almindelige opløsningsform for banker og sparekasser. 1. pkt. svarer således til aktieselskabslovens § 116, stk. 1. I øvrigt gælder aktieselskabslovens kap. 14 om aktieselskabers opløsning for banker, dog med særlige regler om likvidatorer, jfr. forslaget § 47c.

Bestemmelsens 2. og 3. pkt. giver tilsynet mulighed for at bringe en bank eller sparekasse i likvidation, selv om generalforsamlingen eller repræsentantskabet ikke vedtager den, jfr. aktieselskabslovens § 117, stk. 1, om den tvangsmæssige opløsning af et aktieselskab i visse situationer. En sådan situation kan f. eks. opstå i §§ 44 og 45-tilfældene.

Til § 47b.

Ved § 47b bestemmes, at aktieselskabslovens regler om likvidation, som de er ændret ved § 14 i

lov nr. 299 af 8. juni 1977 om ændring af forskellige lovbestemmelser vedrørende konkurs m. v., også skal anvendes ved likvidation af en sparekasse med de fornødne tilføjelser, jfr. således forslaget § 47c. Anmeldelse af beslutningen om likvidation skal også indgives til tilsynet med banker og sparekasser.

Forslagets § 43 om inddragelse af tilladelsen sammenholdt med forslaget § 47 og anvendelsen af aktieselskabslovens opløsningsregler på sparekasser bevirker, at den gældende lovs § 45 bliver overflødig, jfr. aktieselskabslovens § 118, hvorfor bestemmelsen ikke er medtaget i forslaget.

Til § 47c.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 47, stk. 1, med den ændring, at industriministeren kan nedsætte et likvidationsudvalg bestående af repræsentanter for indskyderne og aktionærerne eller garantierne. Udvalgets opgaver svarer til kreditorudvalgets opgaver efter konkurslovens § 114. Ved likvidation er pengeinstituttet solvent, og det er derfor naturligt, at de nævnte interesser er repræsenteret ved afviklingen. Reglerne om valget af likvidationsudvalgets medlemmer vil blive optaget i bekendtgørelsen om opløsningens gennemførelse i henhold til § 47e.

Til § 47d.

Ifølge den gældende lovs § 46, stk. 1, kan en banks eller sparekasses bo ikke undergives konkursbehandling. Reglen har til formål at sikre en mere rolig og forretningsmæssig afvikling, end konkursbehandling sædvanligvis vil kunne muliggøre. Dette argument er ikke længere holdbart efter ikrafttrædelsen af konkursloven af 8. juni 1977, hvorved bobehandlingen er blevet effektiviseret, jfr. herom i de almindelige bemærkninger. Det foreslås derfor i § 47d, at en insolvent bank eller sparekasse skal undergives konkursbehandling. Begæring herom vil normalt følge efter en betalingsstandsning, og det vil derfor være naturligt, at tilsynet kan indgive konkursbegæring til skifteretten. På dette fremskredne tidspunkt af krisen må det formodes, at tilladelsen til at drive bank- og sparekassevirksomhed er inddraget, da lovens kapitalkrav ikke længere er opfyldt, jfr. § 43, og formodningen om at kunne bringe banken eller sparekassen på fode igen er ikke til stede mere.

Stk. 2 erstatter konkurslovens § 113, stk. 1, om skiftesamlingens valg af kurator. Da der er offent-